

ROZHOVOR: „Jsem rád, že můj předchůdce Jan Eliášek zůstal působit na oddělení a nerozhodl se pro odchod do penze,“ říká nový primář dětského oddělení českokrumlovské nemocnice **František Chromčák**

Dětské oddělení by mohlo být modernější, připouští primář

VÁCLAV VOTRUBA

Český Krumlov – V českokrumlovské nemocnici se už naplno zabydlel nový primář dětského oddělení **František Chromčák**. Ten přišel z českobudějovické nemocnice, kde pracoval dlouhých dvacet let. V Českém Krumlově nahradil Jana Eliáška, jenž ale zůstal alespoň ve funkci zástupce primáře. František Chromčák v něm cítí svoji oporu, díky které je přebírání pomyslného žezla o něco jednodušší.

Do Českého Krumlova jste přišel z českobudějovické nemocnice. Co vás do Krumlova přivedlo? Proč jste se rozhodl změnit pole působnosti?

V českobudějovické nemocnici jsem pracoval mnoho let. Poslední dobou jsem z vícero důvodů pociťoval, že bych měl ve svém životě udělat změnu a začal jsem uvažovat o odchodu.

Rozhodování to nebylo jednoduché, myslím, že zatím asi nejtěžší v mém životě. Za více jak 20 let na jednom místě člověk zapustí kořeny hluboko. Musím říct, že jsem měl štěstí na výborný pracovní kolektiv. Tím to bylo těžší. Po mých spolupracovnících se mi často zasteskne. Zároveň jsem poznal i mnoho vynikajících kolegů z ostatních oddělení. Jak lidsky, tak odborně.

Ale nakonec jsem se přece jen pro tento krok rozhodl. Volil jsem z několika možností. Vážil jsem jednotlivá pro a proti. Nakonec jsem se rozhodl pro Český Krumlov. Velký význam při rozhodování mělo i mé bydliště, Český Krumlov byl nejbližší.

Když srovnáte obě pracoviště, mají svá specifika?

Rozdíl mezi zdejšími a českobudějovickými pracovištěm je markantní.

Svou velikostí, spektrem a počtem pacientů, složitostí případů, možnostmi diagnostiky a léčby, personálním obsazením. Po této stránce se nemůžeme srovnávat.

V Českých Budějovicích je vše ve větším tempu, protože jinak by nebylo možné zvlá-

nout tak velký objem práce. Zde, v Českém Krumlově, je atmosféra poněkud poklidnější, personál má více času na kontakt s pacienty a rodiči.

Působil jste dříve i jinde než v Českých Budějovicích?

Lékařskou fakultu jsem dokončil ještě v „předrevoluční“ době. Po jejím absolvování jsem nastoupil na dětské oddělení v Prachaticích. Tam jsem pracoval ale jen krátce, do nástupu základní vojenské služby. Pak jsem přestoupil do nemocnice v Českých Budějovicích a více jak tři roky jsem pracoval na neonatologickém oddělení.

V roce 1994 jsem přestoupil na dětské oddělení, i když do roku 2000 jsem sloužil ústavní pohotovostní službu i na neonatologickém oddělení.

Několik let jsem také sloužil na záchranné službě v Českých Budějovicích.

Nahradil jste ve funkci Jana Eliáška. Ten ale na oddělení zůstal alespoň jako váš zástupce. Jaká je mezi vámi spolupráce? Bylo těžké nahradit někoho, kdo ve své funkci pracoval dlouhé roky?

Pan primář Eliášek pracoval ve funkci primáře mnoho let a byl ten, kdo držel chod oddělení, takže pro mne není jednoduché přebírat žezlo. Člověk je pod drobnohledem kolegů, sester, kolegů z ostatních oddělení a i vedení nemocnice. Předpokládám, že všichni pochopitelně porovnávají – je lepší ten, či onen. Je jasné, že se mám mnohé co učit.

V primáři Eliáškově cítím oporu. Zná specifika chodu zdejšího oddělení a vím, že se na něho mohu obrátit o pomoc či radu. Náš vztah považuji za velmi korektní. To mi usnadňuje proces přebírání funkce. Jsem rád, že zůstal působit na oddělení a nerozhodl se pro odchod do penze.

Na jaké úrovni je vybavení oddělení?

Dětské oddělení sídlí ve starších prostorách nemocnice. Prostory a zázemí jsou skromné, a ne zcela odpovídají současným standardům a

František Chromčák.

Foto: archiv nemocnice

naším představám. Věřím, že je naděje, že v horizontu několika let by mohlo vyrůst nové dětské oddělení společně s gynekologicko-porodnickým oddělením. Vedení nemocnice je této myšlence nakloněno. Zatím plánuje určitou úpravu a vylepšení našich stávajících prostor.

Technické vybavení odpovídá charakteru poskytované péče, která zase odpovídá postavení nemocnice v hierarchii poskytované nemocniční péče. Naše oddělení poskytuje základní nemocniční péči. Technicky pro toto disponujeme vším potřebným. Personálně máme nevýhodu v tom, že nemáme k dispozici žádného vyloženě dětského specialistu pro jednotlivé odbornosti.

Pokud nepočítám doktora Eliáška pro dětskou nefrologii, doktora Doležala pro dětskou urologii a doktorku Křikavovou pro alergologii, která pracuje mimo nemocnici.

V tomto směru musíme být hodně soběstační, i když našťastí spolupráce s odborníky v Českých Budějovicích funguje dobře a snaží se nám vycházet maximálně vstříc.

Jaké nejčastější případy musíte u dětských pacientů v Českém Krumlově řešit?

Spektrum případů je rozmanité. Tím, že nejsme nijak odborně vyhranění, setkáváme se s takovou medicínskou všehochutí. Většinou se jedná

o onemocnění dýchacích cest, močových cest, břišní problémy a lehčí úrazy.

Mluvil se o tom, že bude zdravotnický personál dětského oddělení nosit barevné oblečení. Skutečně k tomu dojde? V čem vidíte výhodu tohoto kroku?

Snaha o odlehčení a zdomácnění nemocničního prostředí není žádná novinka. V českobudějovické nemocnici je nové dětské oddělení, které svou výzdobou nabízí dětem přátelskou atmosféru a barevné oblečení personálu toto jen podtrhlo.

Myslím, že to mělo dobrou odezvu u dětí i rodičů a hodně se o tom obecně mluvilo mezi veřejností. S obdobným nápadem přišlo vedení nemocnice a již pro to udělalo první kroky. Věřím, že se vše zrealizuje ke spokojenosti dětí, ale i personálu.

Co si myslíte o případné centralizaci dětských oddělení?

Pojem centralizace dětských oddělení bych spíše nahradil termínem centralizace dětských pacientů.

To je obecný princip, a nejen u dětí, aby se každému dostalo to, co potřebuje. Pokud je zřejmé, že není v našich možnostech řešit daný problém, pacienta je třeba odeslat na vyšší pracoviště.

A jestli narážíte na otázku případného rušení dětských oddělení jako takových, síť nemocnic v České republice je nevyvážená.

Pokud byste měl k dispozici mapu rozložení nemocnic, viděl byste, že podél severní hranice je běžné v jednom okrese i několik nemocnic. Jihočeský region je zcela odlišný – co okres, to jedna nemocnice. Přijde mi nelogické, snažit se toto ještě více redukovat. Zejména i s ohledem na zdejší geografickou polohu. Vzdálenosti jsou pak poměrně již velké.

Zároveň pacient ve vnitrozemí má možnost jet do zdravotnického zařízení kterýmkoli směrem a na nějaké dříve či později narazí. V naší oblasti je cesta jen na sever. Toto je ovšem politické rozhodnutí.